

DECIZIA

Nr. /
privind soluționarea contestației
formulată de **S.C. X S.R.L.**
înregistrată la D.G.F.P. a județului Arad
sub nr./**15.07.2009**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad cu adresa nr.//09.07.2009, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr./15.07.2009 asupra contestației formulate de

S.C. X S.R.L.
cu sediul în, jud.Arad

înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad sub nr./29.06.2009 și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr./15.07.2009.

S.C. x S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./15.05.2009 emisă de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad.

Suma totală contestată este în cuantum de **lei** reprezentând drepturi vamale de natura taxelor vamale, comisionului vamal, taxei pe valoarea adăugată și majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, avocat Kocsis Josan Ioan, la dosar fiind depusă împuternicirea avocațială în original, conform prevederilor art. 206 din același act normativ.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. În contestația formulată petenta solicită anularea Deciziei pentru regularizarea situației pentru obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./15.05.2009 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, în susținerea cauzei invocând următoarele motive:

1. Petenta a importat flori de la exportatorul din Olanda „cu totală bună credință”, pe fiecare factură fiind inserată mențiunea „produs de origine”, precum și faptul că exportatorul este autorizat, tariful vamal preferențial fiind acordat în baza acestora.

2. Societatea petentă contestă realitatea informațiilor furnizate de vama olandeză în ceea ce privește originea mărfurilor și faptul că exportatorul nu este autorizat, considerând totodată că „Este necesar ca autoritățile vamale să ceară relații detaliate și explicații de la Autoritățile Vamale Olandeze privind proveniența mărfurilor exportate de H și justificarea înscrierii pe facturi a mențiunilor care au dus la aplicarea tarifului preferențial”.

3. Consideră că prețurile practicate sunt „în limitele prețurilor practicate pe piață”, având la bază un contract comercial încheiat cu exportatorul olandez, fapt care „a dat certitudinea” privind originea comunitară și deținerea autorizației de exportator a partenerului extern.

4. Solicită efectuarea verificărilor „care se impun” pentru a concluziona asupra legalității acordării regimului vamal preferențial, în conformitate cu dispozițiile art. 106 din Regulamentul de Aplicare a Codului Vamal.

În concluzie, solicită admiterea contestației și anularea deciziei atacate.

II. Organele vamale precizează că, în conformitate cu prevederile art. 106 lit. c) din Regulamentul vamal aprobat prin HG nr. 1114/2001 coroborat cu art. 32 din Protocolul nr. 4 Romania-UE, anexa la Acordul European (aprobat prin Legea nr. 20/1993) instituind o asociere între România, pe de-o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, facturile pe care au fost date declarațiile de origine ale exportatorului autorizat cu nr. „.../.../.../...”, au fost transmise la control ulterior în țara exportatoare Olanda.

Autoritatea Națională a Vămile București cu adresa nr. .../.../08.04.2009, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad sub nr. .../16.04.2009, a comunicat rezultatul controlului transmis de autoritatea vamală olandeză cu adresa nr./.../25.03.2009, înregistrată la A.N.V. București sub nr./01.04.2009, în sensul că „bunurile acoperite de facturile din anexă nu sunt de origine comunitară. Societatea comercială H nu este exportator autorizat. Bunurile nu sunt de origine comunitară, deci nu se poate acorda regimul tarifar preferențial.”

În conformitate cu dispozițiile art. 77 din Ordinul nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, art. 107 din HG nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României coroborat cu Anexa nr. 5 pct. 4 al. 19 din Legea nr. 157/2005 privind Tratatul de aderare al României la Uniunea Europeană, au fost anulate preferințele tarifare și s-au recalculat taxele vamale conform Tarifului vamal de import al României pe anul 2006, aprobat prin Legea nr. 4/2006. S-a perceput și comisionul vamal datorat pentru mărfurile neoriginare conform dispozițiilor Legii nr. 8/1994. Drept urmare s-a întocmit Procesul-verbal de control nr. .../.../13.05.2009 și Decizia pentru regularizarea situației nr. .../15.05.2009, prin care în sarcina petentei s-au stabilit drepturi de plată în sumă totală delei și majorări de întârziere aferente în sumă totală delei.

III. S.C. X S.R.L. cu sediul în Arad, str., jud. Arad este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Arad sub nr. J02/./... având Cod Unic de Inregistrare nr. RO

IV. Având în vedere actele și documentele depuse în susținerea cauzei, motivele invocate de părți și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Direcția Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad au stabilit în sarcina S.C. X S.R.L. drepturi vamale de plată și majorări de întârziere în sumă totală de lei, calculate de organele vamale în Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./15.05.2009.

În fapt, societatea petentă a depus în anul 2006 la Biroul Vamal Arad declarațiile vamale de import de diverse sortimente de flori proaspete tăiate și flori la ghiveci din Olanda de la exportatorul H, după cum urmează:

- 1) EU4 nr. I .../09.01.2006 cu facturile nr. .../06.01.2006 și nr. .../06.01.2006
- 2) EU4 nr. I .../16.01.2006 cu facturile nr. .../06.01.2006 și nr. .../06.01.2006
- 3) EU4 nr. I .../31.05.2006 cu factura nr. .../29.05.2006
- 4) EU4 nr. I .../20.02.2006 cu facturile nr. .../17.02.2006 și nr. .../17.02.2006
- 5) EU4 nr. I .../28.06.2006 cu factura nr. .../26.06.2006
- 6) EU4 nr. I .../25.02.2006 cu factura nr. .../22.02.2006 și nr. .../22.02.2006
- 7) EU4 nr. I .../01.03.2006 cu factura nr. .../27.02.2006
- 8) EU4 nr. I .../16.03.2006 cu facturile nr. .../14.03.2006 și nr. .../14.03.2006
- 9) EU4 nr. I .../23.03.2006 cu facturile nr. .../21.03.2006 și nr. .../21.03.2006
- 10) EU4 nr. I .../30.03.2006 cu facturile nr. .../28.03.2006 și nr. .../28.03.2006
- 11) EU4 nr. I .../17.05.2006 cu facturile nr. .../15.05.2006 și nr. .../15.05.2006
- 12) EU4 nr. I .../04.05.2006 cu facturile nr. .../02.05.2006 și nr. .../02.05.2006
- 13) EU4 nr. I .../05.04.2006 cu facturile nr. .../03.04.2006 și nr. .../03.04.2006
- 14) EU4 nr. I .../12.04.2006 cu facturile nr. .../10.04.2006 și nr. .../10.04.2006
- 15) EU4 nr. I .../20.04.2006 cu facturile nr. .../18.04.2006 și nr. .../18.04.2006
- 16) EU4 nr. I 40122/26.04.2006 cu facturile nr. .../24.04.2006 și nr. .../24.04.2006.

La data importurilor societatea a beneficiat de regim tarifar preferențial în baza declarațiilor de origine date de către exportator (numărul autorizației exportatorului este .../.../...) pe facturile aferente fiecărui transport, dovezi de origine care au fost acceptate de autoritatea vamală română conform art. 105 din Regulamentul vamal aprobat prin HG nr. 1114/2001.

În conformitate cu prevederile art.106 lit. c) din Regulamentul vamal aprobat prin HG nr. 1114/2001 - în vigoare la data importului - , coroborat cu art. 32, paragraful 2 din Protocolul 4 privind definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă s-a solicitat autorității vamale din țara exportatoare verificarea dovezii de origine.

Administrația vamală olandeză a comunicat Autorității Naționale a

Vămile, prin adresa înregistrată sub nr. .../01.04.2009 că exportatorul H nu poate dovedi originea mărfurilor exportate, mărfurile acoperite de declarațiile de origine date pe facturi nu îndeplinesc condițiile privind regulile de origine din Protocolul 4 România-UE, numărul de exportator autorizat „.../.../.../...” fiind incorect, exportatorul H nefiind un exportator autorizat în sensul art. 22 din Protocolul nr. 4.

În conformitate cu dispozițiile art. 77 din Ordinul nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, art. 107 din HG nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României coroborat cu Anexa nr. 5 pct. 4 al. 19 din Legea nr. 157/2005 privind Tratatul de aderare al României la Uniunea Europeană, au fost anulate preferințele tarifare și s-au recalculat taxele vamale conform Tarifului vamal de import al României pe anul 2006, aprobat prin Legea nr. 4/2006. S-a perceput și comisionul vamal datorat pentru mărfurile neoriginare conform dispozițiilor Legii nr. 8/1994. Drept urmare s-a întocmit Procesul-verbal de control nr. .../.../13.05.2009 și Decizia pentru regularizarea situației nr. .../15.05.2009, prin care în sarcina petentei s-au stabilit drepturi de plată în sumă totală delei și majorări de întârziere aferente în sumă totală de ...lei.

În drept, **Protocolul nr. 4/1997 privind definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativa**

“ ART. 16

Condiții generale

1. Produsele originare din una dintre părți beneficiază la importul în alta parte de prevederile acordului prin prezentarea:

(...)

b) fie, în cazurile specificate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații, ulterior denumita declarație pe factura, data de exportator pe o factura, pe o nota de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauza, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor; textul declarației pe factura este prevăzut în anexa nr. IV.

[...]

ART. 21

Condiții pentru întocmirea unei declarații pe factura

1. O declarație pe factura la care se face referire la art. 16 paragraful 1b) poate fi întocmită:

a) de către un exportator autorizat în sensul art. 22; sau

b) de către un exportator pentru orice transport constând din unul sau mai multe colete conținând produse originare a căror valoare totală nu depășește 6.000 euro.

2. O declarație pe factura poate fi întocmită dacă produsele în cauza pot fi considerate produse originare din una dintre părți sau din una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

3. Exportatorul care întocmește o declarație pe factura trebuie să prezinte, în orice moment, la solicitarea autorităților vamale ale țării exportatoare, toate documentele necesare care dovedesc caracterul original al produselor în cauza, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

(...)

ART. 22

Exportator autorizat

1. Autoritățile vamale ale țării exportatoare pot autoriza orice exportator, la care se face referire în continuare ca exportator autorizat, care efectuează frecvent transporturi de produse în baza prevederilor acestui acord, să întocmească declarații pe facturi, indiferent de valoarea produselor în cauza. Un exportator care solicită o astfel de autorizație trebuie să ofere autorităților vamale toate garanțiile necesare pentru verificarea caracterului original al produselor, precum și îndeplinirea celorlalte cerințe ale acestui protocol.

2. Autoritățile vamale acordă statutul de exportator autorizat, dacă acesta îndeplinește condițiile pe care ele le considera necesare.

3. Autoritățile vamale vor acorda exportatorului autorizat o autorizație vamală numerotată, care va apărea pe declarația pe factura.

4. Autoritățile vamale vor controla folosirea autorizației de către exportatorul autorizat.

5. Autoritățile vamale pot retrage autorizația în orice moment. Ele vor proceda în acest mod atunci când exportatorul autorizat nu mai oferă garanțiile la care se face referire în paragraful 1, nu mai îndeplinește condițiile la care se face referire în paragraful 2 sau se folosește într-un mod incorect de autorizație.

ART. 32

Verificarea dovezilor de origine

1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, caracterul original al produselor în cauza sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

2. În vederea aplicării prevederilor paragrafului 1 autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a marfurilor EUR 1 și factura, dacă a fost prezentată, declarația pe factura sau o copie de pe documente autorităților vamale ale țării exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă. Orice documente sau informații obținute, care sugerează că informațiile furnizate în dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovadă a cererii de verificare.

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător.

4. Dacă autoritățile vamale ale țării importatoare hotărăsc suspendarea acordării regimului preferențial pentru produsele în cauza în așteptarea rezultatelor verificării, ele acordă liberul de vamă importatorului pentru aceste produse, sub rezerva măsurilor de prevedere apreciate ca necesare.”

H.G. nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României.

“ART. 106

Biroul vamal poate solicita autoritatii emitente a certificatului de origine a marfurilor verificarea acestuia in urmatoarele cazuri: [...]

c) in orice alte situatii decat cele prevazute la lit. a) si b), in care autoritatea vamala are indoieli asupra realitatii datelor din dovada de origine. In acest caz regimul preferential se acorda si ulterior se solicita verificarea dovezii de origine.

ART. 107

In toate cazurile in care in urma verificarii dovezilor de origine rezulta ca acordarea regimului preferential a fost neintemeiata, autoritatea vamala ia masuri pentru recuperarea datoriei vamale prin intocmirea de acte constatatoare.”

Referitor la controlul ulterior al declarațiilor, art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, precizează:

“(1) Autoritatea vamala are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioada de 5 ani de la acordarea liberului de vama, sa modifice declaratia vamala.

(2) In cadrul termenului prevazut la alin. (1), autoritatea vamala verifica orice documente, registre si evidente referitoare la marfurile vamuite sau la operatiunile comerciale ulterioare în legatura cu aceste marfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricarei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operatiunile mentionate sau al oricarei alte persoane care se afla în posesia acestor acte ori detine informatii în legatura cu acestea. De asemenea, poate fi facut ori controlul fizic al marfurilor, daca acestea mai exista.

(3) Când dupa reverificarea declaratiei sau dupa controlul ulterior rezulta ca dispozitiile care reglementeaza regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informatii inexacte sau incomplete, autoritatea vamala ia masuri pentru regularizarea situatiei, tinând seama de noile elemente de care dispune.

(4) Autoritatea vamala stabileste modelul documentului necesar pentru regularizarea situatiei, precum si instructiunile de completare a acestuia.

(5) În cazul în care se constata ca a luat nastere o datorie vamala sau ca au fost sume platite în plus, autoritatea vamala ia masuri pentru încasarea diferentelor în minus sau rambursarea sumelor platite în plus, cu respectarea dispozitiilor legale.

(6) În cadrul controlului ulterior al declaratiilor, autoritatea vamala stabileste potrivit alin. (3) si diferentele în plus sau în minus privind alte taxe si impozite datorate statului în cadrul operatiunilor vamale, luând masuri pentru încasarea diferentelor în minus constatate. Diferentele în plus privind aceste taxe si impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementeaza.(...)”.

Astfel, organele vamale, în situația în care au suspiciuni în ceea ce privește dovezile de origine prezentate de contestatoare au posibilitatea să declanșeze procedura de control "a posteriori", făcând astfel și aplicațiunea art. 55 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, în care se arată că **"Regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte."**

În condițiile în care organele vamale declanșează procedura de control "a posteriori", incidente sunt dispozițiile art.32 ale Protocolului privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.1/1997, modificată prin OUG nr.197/2001, care prevede:

"Verificarea dovezilor de origine

1. Verificarea ulterioara a dovezilor de origine se efectueaza prin sondaj sau ori de câte ori autoritatile vamale ale tarii importatoare au suspiciuni întemeiate în legatura cu autenticitatea acestor documente, cu caracterul original al produselor în cauza sau cu îndeplinirea celorlalte conditii stipulate în acest protocol.

2. În vederea aplicarii prevederilor paragrafului 1, autoritatile vamale ale tarii importatoare returneaza certificatul de circulatie a marfurilor EUR 1 si factura, daca a fost prezentata, declaratia pe factura sau o copie de pe documente autoritatilor vamale ale tarii exportatoare, indicând, daca este cazul, motivele de fond si de forma care justifica o ancheta. Orice documente sau informatii obtinute, care sugereaza ca informatiile furnizate în dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovada a cererii de verificare.

3. Verificarea este efectuata de catre autoritatile vamale ale tarii exportatoare. În acest scop, ele au dreptul sa ceara orice dovada si sa realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzator.

4. Daca autoritatile vamale ale tarii importatoare hotarasc suspendarea acordarii regimului preferential pentru produsele în cauza în asteptarea rezultatelor

verificarii, ele acorda liberul de vama importatorului, pentru aceste produse, sub rezerva

masurilor de prevedere apreciate ca necesare.

5. Autoritatile vamale care solicita verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificarii cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie sa indice cu claritate daca documentele sunt autentice, daca produsele în cauza pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre tarile la care se face referire la art. 4 si daca îndeplinesc celelalte conditii stipulate în acest protocol."

Din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv adresa Autorității Naționale a Vamilor nr./...../08.04.2009, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad sub nr./16.04.2009, precum și din

rezultatul controlului facturilor cu declarația de origine, efectuat de autoritatea vamală olandeză (aflate în copie în dosarul cauzei) coroborat cu faptul că societatea comercială H nu este exportator autorizat, rezultă că urmare controlului "a posteriori", efectuat în condițiile actelor normative mai sus citate, petenta nu poate beneficia de regim tarifar preferențial deoarece bunurile importate nu sunt de origine comunitară.

Sușinerile contestatoarei înscrise la punctul 1 din contestația formulată, nu au putut fi luate în considerare în soluționarea favorabilă a contestației deoarece societatea petentă, în mod eronat, arată că a acționat cu "totală bună credință", în condițiile în care organele vamale în Referatul nr./09.07.2009 precizează că "la importul de flori din Olanda efectuat cu declarația vamală EU4 nr. I .../06.02.2006 și facturile nr. .../03.02.2006 și nr. .../03.02.2006, autoritatea vamală nu a acordat preferințe tarifare la momentul depunerii declarației și facturile au fost trimise la control ulterior în țara de export în anul 2006. SC X SRL a achitat taxele vamale și nu a contestat măsura luată de a nu se acorda preferințe tarifare. Răspunsul administrației vamale din Olanda, comunicat de Autoritatea Națională a Vămirilor București cu adresa nr./16.06.2008 a fost că mărfurile sunt neoriginare și exportatorul H nu este exportator autorizat în sensul art. 22 din Protocolul 4 Romania-UE. Declarațiile de origine care nu acoperă mărfurile din facturile nr./03.02.2006 și nr./03.02.2006 sunt însoțite de același nr. al autorizației de exportator autorizat "....../....../....".

Referitor la sușinerile contestatoarei înscrise la punctele 2 și 3 din contestația formulată, se rețin următoarele:

Procedura de control "a posteriori" presupune o verificare amănunțită a originii mărfurilor, urmare căreia autoritatea vamală a țării exportatoare validează/invalidază declarația de origine dată pe factura. Cu alte cuvinte, declarația de origine, nu poate proba ea însăși originea preferențială a mărfii, atâta timp cât autoritatea vamală a țării exportatoare nu confirmă validitatea acestuia în urma controlului a posteriori.

Condițiile pentru întocmirea unei declarații pe factură sunt reglementate de prevederile art. 21 din Protocol, potrivit cărora:

" 1.O declaratie pe factura la care se face referire la art. 16 paragraful I b) poate fi întocmita:

a) de catre un exportator autorizat în sensul art.22 , sau

b) de catre un exportator pentru orice transport constând din unul sau mai multe colete continând produse originare a caror valoare totala nu depaseste 6.000 euro.

2. O declaratie pe factura poate fi întocmita daca produsele în cauza pot fi considerate produse originare din una dintre parti sau din una dintre tarile la care se face referire la art.4 si daca îndeplinesc celelalte conditii stipulate în acest protocol.

3. Exportatorul care întocmeste o declaratie pe factura trebuie sa prezinte, în

orice moment, la solicitarea autoritatilor vamale ale tarii exportatoare, toate documentele necesare care dovedesc caracterul original al produselor în cauza precum si îndeplinirea celorlalte conditii stipulate în acest protocol. [...]"

În concluzie, soluția de retragere de către autoritatea vamală din România a preferințelor inițial acordate este pe deplin justificată în condițiile în care s-a urmat procedura de control "a posteriori". În cadrul acestei proceduri Autoritatea Națională a Vămirilor București cu adresa nr. .../.../08.04.2009, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad sub nr. .../16.04.2009, a comunicat rezultatul controlului transmis de autoritatea vamală olandeză cu adresa nr. .../.../.../25.03.2009, înregistrată la A.N.V. București sub nr.01.04.2009, în sensul că „**bunurile acoperite de facturile din anexă nu sunt de origine comunitară. Societatea comercială H nu este exportator autorizat.** Bunurile nu sunt de origine comunitară, deci nu se poate acorda regimul tarifar preferențial.”, prin urmare organele vamale române au procedat în mod legal la reclacularea drepturilor vamale.

Referitor la susținerile contestatoarei înscrise la punctul 4 din contestația formulată, se rețin următoarele:

Solicitarea petentei de “(...) a se efectua verificările care se impun, pentru a se putea concluziona asupra legalității acordării regimului preferențial vamal.” în conformitate cu disp. art. 106 din Regulamentul de Aplicare a Codului Vamal, este nejustificată în condițiile în care din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că organele vamale au făcut aplicațiunea dispozițiilor legale incidente în cauză, respectiv Protocolul din 25 ianuarie 1997 referitor la definirea notiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de alta parte.

Documentele probatorii sunt reglementate de art. 27 din Protocol, care stipulează:

“ **ART. 27**

Documente probatorii

Documentele la care se face referire la art. 17 paragraful 3 și la art. 21 paragraful 3, folosite în scopul de a se dovedi ca produsele acoperite de un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 sau de o declarație pe factura pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau din una din țările la care se face referire la art. 3 și 4 și îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol pot consta inter alia din următoarele:

a) dovada directă a operațiunilor realizate de către exportator sau furnizor pentru a obține bunurile în cauza, conținute, de exemplu, în conturile sale sau în contabilitatea sa internă;

b) documente care dovedesc caracterul original al materialelor folosite, emise sau întocmite în Comunitate sau România, atunci când aceste documente sunt folosite conform legislației naționale;

c) documente care dovedesc prelucrările sau transformările materialelor în Comunitate sau în România, eliberate sau întocmite în Comunitate sau în România, atunci când aceste documente sunt folosite în conformitate cu legislația națională;

d) certificate de circulație a mărfurilor EUR 1 sau declarații pe factura care dovedesc caracterul originar al materialelor folosite, eliberate sau întocmite în Comunitate, în România sau într-una dintre țările la care se face referire la art. 3 și 4, în concordanță cu regulile de origine care sunt identice cu regulile cuprinse în acest protocol.”

Din cercetările administrației vamale olandeze a rezultat că exportatorul **H** nu deține documente care probeze caracterul originar al mărfurilor exportate.

În ceea ce privește invocarea de către petentă a art. 106 din HG nr. 1114/2001, arătăm că acesta este temeiul legal care a condus la declanșarea controlului a posteriori, autoritatea vamală română având îndoieli asupra realității datelor din dovada de origine – declarațiile pe factură -, astfel încât a solicitat autorității vamale emitente verificarea acestora.

Potrivit prevederilor art.255 din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României:

“(1) Dacă cuantumul drepturilor nu a fost achitat în termenul stabilit:

a) autoritatea vamală utilizează toate caile prevăzute de legislația în vigoare, inclusiv executarea silită, pentru a asigura plata acelei sume. Prin regulamentul vamal se pot stabili prevederi speciale cu privire la garanții în cadrul regimului de tranzit;

b) se percep majorări de întârziere, potrivit normelor în vigoare.”

Potrivit prevederilor legale sus citate se reține că, în cazul în speță, data constatării existenței datoriei vamale este data întocmirii Deciziei de impunere, dar **momentul nașterii datoriei vamale este data declarației vamale de import.**

Prin urmare, în mod corect și legal organele vamale au procedat la calcularea majorărilor de întârziere de la data declarației vamale de import a mărfurilor importate.

Având în vedere cele reținute, urmează ca pentru suma totală de lei reprezentând drepturi vamale de natura taxelor vamale, comisionului vamal, taxei pe valoarea adăugată și majorări de întârziere aferente, contestația să fie respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele mai sus arătate și în conformitate cu art. 16, art. 21, art. 22, art. 32 din Protocolul nr. 4/1997 privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, art. 106, art. 107 din H.G. nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, art. 55, art.100, art. 255 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, art. 27 din Protocolul din 25 ianuarie 1997 referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul european instituind o asociere între România,

pe de o parte, și Comunitatile Europene și statele membre ale acestora, pe de alta parte, se

D E C I D E

Respingerea contestației formulată de **S.C. X S.R.L. cu sediul în Arad,, jud. Arad**, împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. /15.05.2009 emisă de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, pentru suma totală de lei reprezentând drepturi vamale și majorări de întârziere aferente, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad, în termen de 6 luni de la data comunicării.

Director Coordonator,

....